31982R0620

L 75/1 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1982 3 19

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 620/82
1982 m. kovo 16 d.
nustatantis specialias ligos ir motinystės draudimo išmokų natūra kompensavimo priemones, taikomas Italijos ir kitų valstybių narių įstaigų tarpusavio santykiams

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 51 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, parengtą pasitarus su Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracine komisija,

kadangi 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2793/81 ([2]), 36 straipsnis numato, kad valstybės narės įstaigos suteiktos išmokos natūra, kurias pastaroji skiria kitos sąskaita, turi būti visiškai kompensuotos — pateikus įrodymą apie faktines išlaidas arba atsižvelgiant į mokėjimus vienkartinėmis sumomis;

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 574/72 ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2793/81, nustatančiu išsamias Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 taikymo taisykles, 93, 94, 95 ir 100 straipsniai numato kompensuotinų sumų nustatymo ir jų kompensavimo metodą;

kadangi įsteigus nacionalinę sveikatos tarnybą Italijoje buvo panaikintos visos ligos ir motinystės draudimą tvarkančios įstaigos, ypač „Instituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie“ (Nacionalinė ligų draudimo įstaiga) (toliau–INAM), kuri buvo susižinojimo tarnyba ir kompetentinga įstaiga, kaip apibrėžta Reglamentuose (EEB) Nr. 1408/71 ir (EEB) Nr. 574/72;

kadangi po šio panaikinimo, viena vertus, iškilo didelių sunkumų tikrinant kitų valstybių narių įstaigų pateiktus reikalavimus ir, antra vertus, rengiant INAM reikalavimus *vis-à-vis* minėtoms įstaigoms, kuriais siekiama, kad būtų mokamos Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnyje numatytos kompensacijos;

kadangi atrodo, kad tikslingiausia būtų minėtus sunkumus šalinti visoje Bendrijoje vienodu metodu, tuo pačiu metu taikomu visiems reikalavimams, kuriuos yra pateikusi INAM ir kurie yra pateikti pastarajai įstaigai, kad būtų paspartintas bendras ir galutinis tų reikalavimų sureguliavimas;

kadangi tas metodas turėtų kuo mažiau nukrypti nuo pirmiau minėtų Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatų ir turėtų būti pasinaudojama kitais reikalavimų ir skolų vertinimo kriterijais arba specialiomis taisyklėmis tik iš tikrųjų būtinais atvejais,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 574/72 V antraštinės dalies nuostatų, Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 36 straipsnyje numatytų ligų ir motinystės draudimo išmokų natūra atsiskaitymai, kuriuos iki 1980 m. gruodžio 31 d. INAM sąskaita yra paskyrusios valstybių narių įstaigos ir kurias tų įstaigų sąskaita yra paskyrusi INAM, jeigu jie nebuvo atlikti panaikinus INAM, nustatomi ir atliekami šiame reglamente nustatyta tvarka.

Jei tai yra Vokietijos ir Italijos santykiai, šis reglamentas netaikomas „Cassa mutua provinciale di malattia di Bolzano“ pateiktiems reikalavimams ir skoloms.

([1]) OL L 149, 1971 7 5, p. 2.
([2]) OL L 275, 1981 9 29, p. 1.
([3]) OL L 74, 1972 3 27, p. 1.

2 straipsnis

Pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 93 straipsnį kompensuotini dydžiai nustatomi taip:

1) sumos, kurių valstybių narių įstaigos 1981 m. rugsėjo 30 d. reikalavo iš INAM iki 1980 m. gruodžio 31 d. paskirtų išmokų natūra ir dėl kurių tos įstaigos pateikė dokumentinius įrodymus, turi būti sumuojamos atsižvelgiant į suderintas atmestinas sumas;

2) sumos, kurių įstaigos dar gali reikalauti pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 100 straipsnį, tačiau dėl kurių negali pateikti dokumentinių įrodymų, ypač dėl 1980 m. skirtų išmokų, turi būti apskaičiuotos; tos sumos pridedamos prie 1 dalyje minėtų sumų;

3) ta apskaičiuota suma yra didžiausia visoms valstybėms narėms nustatyta suma; jeigu dokumentiniai įrodymai, kuriuos INAM iki 1982 m. balandžio 30 d. yra pateikusi Italijos sveikatos ministerijai– išsiuntimo data laikoma pašto antspaudo data — atitinka didžiausios sumos neviršijantį dydį, ta suma yra kompensuojama; tačiau, jeigu didžiausias dydis viršijamas, kompensuotinas dydis yra lygus tam didžiausiam dydžiui;

4) sumos, kurių reikalauja INAM ir kurios buvo nurodytos 1976 finansinių ir ankstesnių metų reikalavimuose, yra taip sumuojamos, kad būtų atsižvelgta į pripažintas atmestinas sumas;

5) INAM 1977–1980 finansinių metų reikalavimų dydžiai nustatomi atsižvelgiant į tas sumas, kurios INAM buvo kompensuotos už 1973–1976 finansinius metus; tačiau, jei tai yra Vokietija, 1977 finansiniams metams patvirtinta suma turi atitikti sumą, pagrįstą dokumentiniu įrodymu, kurį Italijos ministerija pateikė Vokietijos susižinojimo tarnybai.

3 straipsnis

Pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 94 ir 95 straipsnius kompensuotinos sumos nustatomos taip:

1) vienkartinės sumos, nustatytos iki 1979 m. skirtoms išmokoms, sumuojamos atsižvelgiant į pripažintas atmestinas sumas;

2) 1980 m. skirtoms išmokoms vienkartinės sumos apskaičiuojamos atsižvelgiant į metinį vidutinį šeimų skaičių ir metinį vidutinį pensininkų, kuriems atitinkamai taikomi Reglamento (EEB) Nr. 574/72 94 ir 95 straipsniai, skaičių; tie skaičiai nustatomi atsižvelgiant į 1977, 1978 ir 1979 m. duomenis;

3) Vokietijai tvarkant reikalus su Italija ir atvirkščiai, reikalavimai ir skolos bei galutiniai atsiskaitymo terminai nustatomi pagal II priedą.

4 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės pagal 1–3 straipsnius nustatytos reikalavimų sumos yra sumuojamos tos valstybės valiuta, kuri galiojo 1981 m. gruodžio 31 d.

2. Atliekant įskaitymą, šio straipsnio 1 dalyje minėtos sumos paskui konvertuojamos į Italijos liras, kad kompetentinga Italijos valdžios institucija žinotų, kokį likutį ji turi sumokėti.

3. Perskaičiuojama pagal oficialų 1981 m. gruodžio 31 d. galiojantį valiutų keitimo kursą, kurį pagal Europos pinigų sistemą nustato Komisija.

5 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 2 straipsnio 3 punktą, pagal 4 straipsnį įskaitytina suma nurodoma kredituojančios šalies nacionaline valiuta ir kompensuojama ta valiuta.

2. Jei valiutos perskaičiuojamos tam, kad būtų galima atsiskaityti pagal šio straipsnio 3 dalį, taikytinas keitimo kursas turi atitikti mokėjimo dieną galiojantį keitimo kursą.

3. Susižinojimo įstaigos atsiskaitymus atlieka taip:

— 1982 m. kovo 31 d.– 15–20 % išmokėtinos sumos,

— 1982 m. birželio 30 d.– 50 % išmokėtino likučio,

— 1982 m. gruodžio 31 d.– nesumokėtas likutis.

6 straipsnis

1. 1–5 straipsniai taikomi sąskaitoms apmokėti. Šis sąskaitų apmokėjimas apima sumas, numatytas atsisakymo susitarimuose arba kituose sudarytuose arba sudarytinuose susitarimuose.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 574/72 100 straipsnio, prašymo dėl atsiskaitymo, susijusio su šiame reglamente minėtomis išmokomis, negalima paduoti po 1982 m. balandžio 30 d.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga valdžios institucija imasi priemonių, būtinų šiam reglamentui taikyti, pirmiausia pradedant Bendrijos lygiu nustatytu nacionaliniu balansu iki atitinkamų įstaigų sąskaitų apmokėjimo.

7 straipsnis

1. Pagal 2—5 straipsnių nuostatas nustatytos kiekvienai valstybei narei reikalavimų sumos pateiktos I priede.

2. Tvarka, kuria Vokietijos įstaigos turi nustatyti kompensuotinas sumas ir proporcingai paskirstyti išmokėtinas sumas, yra nustatyta II priede.

8 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 1982 m. kovo 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1982 m. kovo 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. de KEERSMAEKER

I PRIEDAS

Reikalavimų, kuriuos pateikė INAM ir kurie pateikti INAM (Italija) dėl išmokų natūra, skirtų iki ir įskaitant 1980 m. gruodžio 31 d., suvestinė

Sąskaitų apmokėjimas 1981 m. gruodžio 31 d.

Pagal 2, 3 ir 4 straipsnius nustatytos sumos

I. ITALIJA skolininkas **II. ITALIJA skolintojas**

A. BELGIJA skolintojas B. BELGIJA skolininkas

Straipsnis	Sumos (BEF)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys	747 427 908	2 381 011 627
2 straipsnio 2 dalis	66 190 047	–
3 straipsnio 1 dalis	483 815	1 011 732 004
3 straipsnio 2 dalis	249 407 807	12 123 931 379
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	1 063 509 577	15 516 675 010
	(ITL)	
4 straipsnio 2 dalis	33 208 831 000 – 15 516 675 010	15 516 675 010
	17 692 155 990	–
5 straipsnio 1 dalis	566 589 570 (BEF)	–

C. DANIJA skolintojas D. DANIJA skolininkas

ATSISAKYMAS

(Pasirašytinas atsisakymo susitarimas)

E. VOKIETIJA skolintojas F. VOKIETIJA skolininkas

Straipsnis	Sumos (DEM)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys	43 976 412	27 831 565 224
2 straipsnio 2 dalis	6 023 588	–
3 straipsnio 1 dalis (1)	•	•
3 straipsnio 2 dalis (1)	•	•
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	(50 000 000)	(27 831 565 224)
	(ITL)	
4 straipsnio 2 dalis	26 664 850 000	(27 831 565 224) — (26 664 850 000)
	–	(1 166 715 224)
5 straipsnio 1 dalis	•	•

(1) Sumos, kurias Vokietijos valdymo įstaigos turi nustatyti iki 1982 m. rugsėjo 30 d.

	G. PRANCŪZIJA skolintojas	H. PRANCŪZIJA skolininkas
Straipsnis	Sumos (FRF)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys	523 004 819	1 299 250 076
2 straipsnio 2 dalis	81 593 356	2 754 450 000
3 straipsnio 1 dalis 3 straipsnio 2 dalis	50 330 885	14 988 420 084
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	654 929 060	19 042 120 160 – 808 895 630 (1)
		(ITL)
4 straipsnio 2 dalis	137 661 503 910 – 18 233 224 530	18 233 224 530
	119 428 279 380	–
5 straipsnio 1 dalis	568 183 900 (FRF)	–

(1) Ankstesnė įskaitymo operacija.

I. AIRIJA skolintojas J. AIRIJA skolininkas

ATSISAKYMAS

(Pasirašytinas atsisakymo susitarimas)

	K. LIUKSEMBURGAS skolintojas	L. LIUKSEMBURGAS skolininkas
Straipsnis	Sumos (LUF)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys 2 straipsnio 2 dalis	9 057 823 –	171 081 660
3 straipsnio 1 dalis 3 straipsnio 2 dalis	7 707 530	188 287 740 431 319 035
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	16 765 353	790 688 435
		(ITL)
4 straipsnio 2 dalis	523 509 885	790 688 435 – 523 509 885
	–	267 178 550
5 straipsnio 1 dalis	–	267 178 550

M. NYDERLANDAI skolintojas N. NYDERLANDAI skolininkas

Straipsnis	Sumos (NLG)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys	5 150 315	372 447 205
2 straipsnio 2 dalis	–	
3 straipsnio 1 dalis	28 862	238 347 410
3 straipsnio 2 dalis	104 909	261 020 350
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	5 284 086	871 814 965
		(ITL)
4 straipsnio 2 dalis	2 567 257 330 – 871 815 965	871 815 965
	1 695 441 365	–
5 straipsnio 1 dalis	3 489 660 (NLG)	–

O. JUNGTINĖ KARALYSTĖ skolintojas P. JUNGTINĖ KARALYSTĖ skolininkas

Straipsnis	Sumos (GBP)	Sumos (ITL)
2 straipsnio 1, 4 ir 5 dalys	522 197,66	801 967 351
2 straipsnio 2 dalis	–	–
3 straipsnio 1 dalis	810 878,64	2 222 176 221
3 straipsnio 2 dalis	274 467,41	804 568 514
4 straipsnio 1 dalis (IŠ VISO)	1 607 543,71	3 828 712 086
		(ITL)
4 straipsnio 2 dalis	3 698 958 077	3 828 712 086 – 3 698 958 077
	–	129 754 000
5 straipsnio 1 dalis	–	129 754 000

ĮSKAITYMO OPERACIJŲ SUVESTINĖ (LIROMIS)

I. ITALIJA skolininkas II. ITALIJA skolintojas

Skolintojas	Sumos (ITL)	Skolininkas	Sumos (ITL)
BELGIJA	17 692 155 990	VOKIETIJA	(1 166 715 224)
PRANCŪZIJA	119 428 279 380	LIUKSEMBURGAS	267 178 550
NYDERLANDAI	1 695 441 365	JUNGTINĖ KARALYSTĖ	129 754 000
Iš viso	138 815 876 735	Iš viso	(1 563 647 774)
Iš viso I — Iš viso II			

II PRIEDAS

3 straipsnio 3 punkto ir 7 straipsnio 2 dalies taikymo tvarkos taisyklės

1. Vokietijai tvarkant reikalus su Italija ir atvirkščiai, bei pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 94 ir 95 straipsnius nustatant ir padengiant atsiskaitymus, taikomos toliau pateiktos nuostatos:

   a) mokėjimai vienkartinėmis sumomis pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 94 straipsnį iki 1980 m. nustatomi pagal to reglamento V antraštinę dalį ir 1968 m. lapkričio 5 d. Vokietijos ir Italijos susitarimą;

   b) mokėjimai vienkartinėmis sumomis pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 95 straipsnį nustatomi pagal to reglamento V antraštinę dalį, atsižvelgiant į iki 1979 m. Italijos ir iki 1980 m. Vokietijos pateiktus reikalavimus;

   c) mokėjimai vienkartinėmis sumomis, kurie priklauso Italijai pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 95 straipsnį už 1980 m., nustatomi atsižvelgiant į tarp Vokietijos ir Italijos įstaigų vienkartinių sumų apmokėjimą 1977, 1978 bei 1979 m. ir 1977–1980 m. „Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn“ (Bonos Vietinė bendroji ligonių kasa) pensininkų sąrašą;

   d) Vokietijos susižinojimo tarnyba reikalavimus apskaičiuoja iki 1982 m. rugsėjo 30 d., o apmoka iki 1982 m. gruodžio 31 d.

2. Šio reglamento I priede nustatytą sumą, kaip Vokietijos įstaigų skolą pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 93 straipsnį 1977–1980 m. laikotarpiu, „Bundesverband der Ortskrankenkassen“ (Nacionalinė bendroji ligonių kasa), kaip susižinojimo tarnyba, įvairių tipų Vokietijos ligos draudimo įstaigoms proporcingai paskirsto atsižvelgdama į pagal 1973–1976 m. atliktus apmokėjimus. Įvairių tipų fondams sumos paskirstomos atsižvelgiant į narių skaičių 1980 m., išskyrus pensininkus.

3. 1980 m. dydį, kuris pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 95 straipsnį buvo nustatytas kaip Vokietijos įstaigų skola, apmoka Bonos Vietinė bendroji ligonių kasa visų Vokietijos ligos draudimo įstaigų sąskaita, išskyrus „Bundesknappschaft“ (Federalinį kalnakasių draudimo fondą) ir žemės ūkio darbuotojų ligonių kasas. Dydžius, kuriuos turi mokėti „Bundesknappschaft“ ir kaimo ligonių kasos, kaip susižinojimo tarnyba nustato „Bundesverband der Ortskrankenkassen“ (Nacionalinė bendroji ligonių kasa), atsižvelgdama į 1977, 1978 ir 1979 m. laikotarpio skaičius.